

III. NAUCZANIE BISKUPÓW O LITURGII

Bp Tadeusz Rakoczy

***List pasterski z okazji 100-lecia Adoracji
Najświętszego Sakramentu w Kętach
(Do odczytania w niedzielę 31 stycznia br.)***

Trzeba jasno powiedzieć, że Eucharystia rozumiana jako zbawcza obecność Chrystusa we wspólnocie wiernych i jako pokarm duchowy, jest największym skarbem Kościoła.

Drodzy Bracia Kapłani, Czcigodne Siostry Zakonne,
Umiłowani Diecezjanie!

W lutym 2010 r. razem ze wspólnotą Sióstr Klarysek od Wieczystej Adoracji w Kętach będziemy świętować jubileusz 100-lecia adoracji Najświętszego Sakramentu. Będzie to czas świętowania nie tylko sióstr, lecz również mieszkańców Kęt i okolic, którzy poprzez dziewięciomiesięczną nowennę włączyli się w duchowe przygotowanie do tego wielkiego wspólnego dziękczynienia. W tym dziękczynieniu nie może zabraknąć udziału całej naszej diecezji, która tak wiele zawdzięcza modlitwom zanoszonym przez Siostry Klaryski do Chrystusa Eucharystycznego. Chrześcijańskie życie każdego człowieka, naszej diecezji i całego Kościoła osiąga swój szczyt i pełnię w Eucharystii, w której uobecnia się nieustannie na ołtarzach świata zbawcza Ofiara Krzyża Jezusa Chrystusa.

Eucharystia objawieniem miłości Chrystusa

„Do końca ich umiłował” (J 13, 1). Św. Jan Ewangelista posłużył się tymi słowami w opisie Ostatniej Wieczery. Jezus „do końca” umiłował swych uczniów, a zarazem „do końca” objawił im swoją miłość w sakramencie Eucharystii. W niej dalej pragnie udzielać wierzącym swej mocy, by również oni mogli w pełni kochać i żyć Ewangelią.

„Kościół żyje Eucharystią” – napisał w swojej encyklice Sługa Boży Jan Paweł II. W Niej zawiera się bowiem całe duchowe dobro Kościoła. Dlatego Kościół nieustannie kieruje swoje spojrzenie ku swojemu Panu, obecnemu w sakramencie Ołtarza, w którym objawia On w pełni ogrom swej miłości do nas ludzi grzesznych.

Trzeba jasno powiedzieć, że Eucharystia rozumiana jako zbawcza obecność Chrystusa we wspólnocie wiernych i jako pokarm duchowy, jest największym skarbem Kościoła. Jan Paweł II tłumaczył, że „Kościół otrzymał Eucharystię od Chrystusa, swojego Pana, nie jako jeden z wielu cennych darów, ale jako dar największy, ponieważ jest to dar z samego siebie, z własnej osoby w jej świętym człowieczeństwie, jak też dar Jego dzieła zbawienia” (*Ecclesia de Eucharistia*, nr 11). Eucharystia jest tajemnicą wiary, która przerasta nasze umysły i może być przyjęta tylko mocą i w duchu wiary. Wobec niej nasz rozum doświadcza ograniczoności i niewystarczalności.

ści. Trzeba więc rozbudzać w sobie wiarę, by dzięki niej trwać w miłości do Chrystusa Eucharystycznego.

O potrzebie świętowania dnia Pańskiego

Jednym z fundamentalnych dowodów miłości wobec tajemnicy Eucharystii jest świętowanie niedzieli czy innego dnia poświęconego Bogu. „Nie możemy żyć bez daru Pana, bez dnia Pańskiego” – mówili w 304 r. chrześcijanie z Abiteny, w dzisiejszej Tunezji, schwytani podczas niedzielnej Eucharystii, której sprawowanie było zakazane i groziło karą śmierci. Dla nich niedzielna Eucharystia nie była nakazem, ale wewnętrzną potrzebą serca. Taka jest Jej natura. Dlatego wszelkie zaniedbania w tym względzie powodują, że życie nasze staje się puste i pozbawione silnych fundamentów. Jak tamci chrześcijanie potrzebowali Eucharystii, tak i my nie możemy żyć bez kontaktu ze Zmartwychwstałym. Potrzebujemy tego spotkania, które nas jednoczy i daje nam przestrzeń wolności. Bez Pana i dnia, który do Niego należy, nie da się pomyślnie zrealizować życia. Dobrze wiemy, co dzieje się dzisiaj z niedzielą, która traci sakralny wymiar, a staje się czasem wolnym zagospodarowanym tylko przez rozrywki, czasem przeżytym bezwartościowo, co nie wzmacnia duchowych sił człowieka. Wobec tej sytuacji trzeba przywrócić „duszę” niedzieli.

Jej istotą jest spotkanie z Chrystusem Zmartwychwstałym obecnym w Słowie i w sakramencie Ołtarza. Dlatego trzeba wszystko robić, aby w centrum każdej niedzieli znajdowała się Msza św. Zwracam się więc z serdeczną prośbą do wszystkich ludzi wierzących, z gorącą prośbą o ponowne odkrycie i umiłowanie niedzielnej Mszy św. Nie opuszczajmy jej, niech udział we Mszy św. będzie najważniejszym wydarzeniem każdej niedzieli. Niech to będzie udział pełny poprzez zjednoczenie się z Chrystusem w Komunii świętej eucharystycznej. W takim duchu wychowujmy dzieci i młodzież, przede wszystkim poprzez własny przykład życia. Starajmy się o świąteczną atmosferę w naszych rodzinach. Niech to będzie czas wspólnego spędzania czasu, dzielenia się doświadczeniem, czas wzajemnego ubogacania. Nie ulegajmy pokusie spędzania niedzieli w hipermarketach, zatracając w ten sposób świadomość świątecznego charakteru niedzieli będącej pamiątką Chrystusowego Zmartwychwstania i dnia Pięćdziesiątnicy.

Sługa Boży Jan Paweł II w Liście apostolskim „*Dies Domini*” wzywał wszystkich ludzi wierzących do ponownego odkrycia niedzieli. Mówił: „Nie lękajcie się ofiarować waszego czasu Chrystusowi! Tak, otworzmy Chrystusowi nasz czas, aby On mógł go rozjaśnić i nadać mu kierunek. (...) Czas ofiarowany Chrystusowi nigdy nie jest czasem straconym, ale raczej czasem, który zyskujemy, aby nadać głęboko ludzki charakter naszym relacjom z innymi i naszemu życiu” (nr 7).

O konieczności ożywienia adoracji Najświętszego Sakramentu

Celebracja liturgii eucharystycznej stanowi źródło innych form kultu eucharystycznego poza Mszą świętą. Jedną z nich jest wystawienie i adoracja Najświętszego Sakramentu. Obecność Chrystusa pod świętymi postaciami Chleba i Wina ma budzić w naszych sercach potrzebę trwania na adoracji przed Chrystusem. „Jakże pięknie jest zatrzymać się z Nim i jak umiłowany Uczeń Jan oprzeć głowę na Jego piersi (por. J 13, 25), poczuć dotknięcie nieskończoną miłością Jego Serca” – pisał Sługa

Boży Jan Paweł II w encyklice poświęconej Eucharystii, dając świadectwo swojej codziennej praktyce adoracji Chrystusa obecnego w Eucharystii. „Jeśli chrześcijaństwo ma się wyróżniać w naszych czasach przede wszystkim «sztuką modlitwy», jak nie odczuwać potrzeby dłuższego zatrzymania się przed Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie na duchowej rozmowie, na cichej adoracji w postawie pełnej miłości? Ileż to razy, moi drodzy Bracia i Siostry, przeżywałem to doświadczenie i otrzymałem dzięki niemu siłę, pociechę i wsparcie!” (nr 25).

W czasie adoracji eucharystycznej Jezus dotyka duszy każdego człowieka i działa w samym sercu świata. Będąc uniwersalnym środkiem przeciwko złu, które nęka ludzkość, adoracja jest czerpaniem miłości Bożej z samego jej źródła. Ojciec Święty Jan Paweł II mówił, że całe zło na świecie mogłoby zostać przewyciężone poprzez ogromną moc nieustającej adoracji eucharystycznej. Zaś bł. Matka Teresa z Kalkuty przekonywała, że „nieustanna adoracja jest najpiękniejszym darem, jaki Pan może uczynić. Ludzie są głodni Boga. Wpatrując się w Najświętszy Sakrament wiemy, jak bardzo Bóg nas kocha”.

Adoracja eucharystyczna jest czasem czerpania łask dla całej ludzkości. Z duchowych owoców modlitwy przed Najświętszym Sakramentem korzystamy wszyscy. Prawda ta głęboko zainspirowała sto lat temu, a dokładnie 6 lutego 1910 r., Siostry Klaryski od Wierzycej Adoracji w Kętach, pod przewodnictwem Sługi Bożej Matki Marii od Najświętszego Serca Pana Jezusa Walentyny Łempickiej. To właśnie ona wezwana przez Chrystusa do całkowitego oddania się Bogu, z żarliwą miłością zabiegała o rozszerzenie kultu Najświętszej Eucharystii. Cały charyzmat zgromadzenia wpływa z miłości do Chrystusa Eucharystycznego.

Ileż łask otrzymanych od Boga, darowanych kar i przewinień, ileż nawróconych serc oraz umocnionych duchowo ludzi było w przeciągu tych minionych stu lat adoracji. Trudno to wszystko ogarnąć i zliczyć. Bóg to wszystko wie najlepiej. Ile nawiedzeń kościoła i adoracji młodzieży szkolnej i ludzi pracy, którzy tak chętnie przychodzą do kaplicy wystawienia Najświętszego Sakramentu, by spotkać się z Chrystusem Eucharystycznym, otworzyć przed Nim swoje serce i u Niego szukać pomocy, natchnień do dobrego i wytrwałości w swoich postanowieniach.

Dzisiaj Wam Drogie Siostry serdecznie za to wszystko dziękuję. Zachęcam Was do dalszej modlitwy adoracyjnej. Nie ustawajcie w modlitwie przed Najświętszym Sakramentem, módlcie się za naszą diecezję, za jej biskupów i kapłanów, proście o nowe powołania kapłańskie i zakonne. Polecajcie Panu Bogu sprawy jej mieszkańców, zwłaszcza dotkniętych chorobą, bezrobociem, alkoholizmem, czy innymi trudnościami. Obejmijcie swą ufnością modlitwą dzieci i młodzież. Pamiętajcie w modlitwie o tych, którzy żyją trwając w grzechu – oddaleni są od Boga i wspólnoty Kościoła. Wszystkie intencje ludzi wierzących i całego świata przedstawiajcie Chrystusowi obecnemu w Najświętszym Sakramencie.

Zwracam się też z serdeczną prośbą do wszystkich ludzi wierzących o chętnie przebywanie na modlitwie przed Najświętszym Sakramentem. Pamiętajcie, że czas ten ma wielkie duchowe znaczenie dla nas. Proszę kapłanów, aby dawali okazję do jak najczęstszych adoracji Najświętszego Sakramentu w swoich parafiach, aby prowadzili swoich wiernych przed Najświętszy Sakrament, aby w takim duchu wycho-

wywali dzieci i młodzież, aby sami w tym względzie byli dla nich wzorem godnym naśladowania.

Zaproszenie do udziału w jubileuszu

Zwracam się zarówno do duszpasterzy jak i wiernych z serdeczną prośbą, aby – w miarę swoich możliwości – chętnie włączyli się w czas modlitwy poprzedzający jubileusz stulecia wieczystej adoracji Jezusa Eucharystycznego w klasztorze Sióstr Kларыsek w Kętach. Pomóżcie zwłaszcza dzieciom i ludziom w podeszłym wieku oraz chorym włączyć się w te jubileuszowe modlitwy.

Wszystkich diecezjan serdecznie zapraszam do udziału w centralnych uroczystościach jubileuszowych, które będą miały miejsce w sobotę 6 lutego 2010 r. Rozpoczyna się one o godz. 10.00 modlitewnym czuwaniem, a o godz. 11.00 będzie sprawowana uroczysta dziękczynna Msza św. Przybądźmy jak najliczniej, by dziękować za nieustanną obecność Chrystusa Eucharystycznego w tym szczególnym miejscu. Przygotujmy się do tego wydarzenia poprzez spowiedź św., abyśmy jak najliczniej mogli przystąpić do Komunii Świętej.

Na czas przygotowania się do jubileuszu zapewniam o mojej pamięci w modlitwach i z serca udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

Biskup Bielsko-Żywiecki

Tadeusz Rakoczy

Bielsko-Biała, dnia 5 stycznia 2010 r.

Ze strony internetowej
http://diecezja.bielsko.pl/listy/293,list_pasterski_z_okazji_100_lecia_adoracji_najswietszego_sakramentu_w_ketach